

Uloga i značaj menadžmenta u procesu transformacije preduzeća

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: Visoka poslovna škola strukovnih studija, Blace

UVOD

Menadžment kod nas nije izučavan dugi niz godina, sve do 90 – tih godina ovog veka. Ova situacija je bila uslovno “ normalna“ s obzirom da se obrazovanje zasnivalo na socijalističko – samoupravnom privredjivanju, a ne na osnovama i principima tržišnog privredjivanja. Pod pojmom menadžmenta se najčešće podrazumeva skup znanja o upravljanju preduzećima kao organizacionim sistemima i njihovim poslovnim i organizacionim jedinicama.

Jedan od najvećih naučnika Piter Draker za ovu naučnu disciplinu kaže : “ Menadžment će ostati osnovna i dominantna institucija zapadne civilizacije sve dok bude postojala “. Menadžment znači upravljanje, odnosno rukovodjenje .

Preteče modernog menadžmenta su : Robert Oven, Čarls Babidž i Danojel Mek Kolum. Prema klasifikaciji menadžmenta, menadžere delimo na :

Menadžere različitih nivoa,
Opsti i funkcionalni menadžeri,
Linijnski i stabni menadžeri.

1. PRIVATIZACIJA KAO CENTRALNO PITANJE TRANZICIJE

Centralno pitanje tranzicije bivših zemalja sa centralnoplanskom sistemom privredjivanja na trzisni način privredjivanja je svakako pitanje privatizacije. Privatizacija predstavlja pretvaranje drustvene odnosno drzavne svojine u privatnu svojinu .

Privatizacija, kao nacin menjanja kulture vlasništva nije jednoznačna i samo dovoljna pretpostavka rasta ekonomske efikasnosti, njenom realizacijom dolazi i do promena sistema upravljanja, finansijskih, proizvodnih i strukturnih trnsformacija u privredi .

Najrazličitiji su ciljevi koji zele ostvariti privatizacijom, medju njima sa makroekonomskog aspekta odnosno sa stanovista preduzeca svakako najvazniji su:

veća proizvodna efikasnost preduzeća;
oslobadnje preduzeća od znacaja drzave i politike;
obezbedjenje zdravog finansiranja peduzeća;
finansijsko jačanje preduzeca;
uvodjenje savremenih tehnoloskih otkrića;
otvaranje prostora preduzetnistv;
obezbedjenje priliva stranog kapitala;
porast mobilnog kapitala;
likvidacija nerentabilnih preduzeca;
javnost rada preduzeca, itd.

1.1. MODELI PRIVATIZACIJE

U literaturi i u praksi mogu se sresti različiti modeli privatizacije, koji su manje ili vise primenjivani u privredama zemalja u tranziciji. Najprihvatljivija sa stanovista potreba ovog rada jeste podela vrsta privatizacije:

interna privatizacija,
eksterna privatizacija,
privatizacija deljenjem akcija svim gradjanima,
privatizacija preko formiranja holding kompanija.

U praksi proces privatiacije može bit izveden korišćenjem jednog, ili kombinacijom vise navedenih modela privatizacije .

1.2. INTERNA PRIVATIZACIJA

Interna privatizacija je prodaja preduzeća zaposlenim u njemu. Privatizacija se vrsi korišćenjem osnovnih kriterijuma kao što su: radni staž, broj godina koje je radnik proveo u dotičnom preduzeću, visina plate, kvalitet obaveza i odgovornosti koje lice ima u reduzeću i slično. Nominalna cena akcija koje se prodaju zaposlenima je znatno niza od cena koju bi konkretna akcija mogla da postigne slobodnom prodajom. Preduzeće koje ulazi u proces tranzicije. Prodajuci akcije svojim zaposlenima prilikom odredjivanja nominalne vrednosti akcija, mora da vodi racuna o kupovnoj moći svojih radnika. Ovakav vid privatizacije često biva potpomognut i od strane poslovnog bankarstva u vidu kredita koje zaposleni mogu dobiti prilikom kupovine akcija. Ovaj model privatizacije je veoma dobro prihvaćen jer zaposleni mogu da otkupe odredjeni broj akcija po povlašćenoj ceni, mogu da učestvuju u raspodeli dobitka koju na kraju svake godine dobijaju u vidu dividendi, da se ukljucuju u pojedine organe preduzeća u koje su zaposleni , odnosno čije akcije poseduju .

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com